

men den hele Foranstaltning blev baade af det høje Folketing og af det høje Lands-ting erkendt som nødvendig, og ikke blot som nødvendig, men ogsaa som lovmedholdelig. Hvis der havde været nogen Tvivl i saa Henseende, burde det konservative Folkeparti have rejst sine Indvendinger den Gang, for at man kunde have kendt Stillingen og maaske have overvejet de Grunde, som kunde anføres, men man havde ikke i mindste Maade været i Tvivl om, at som Regeringen var gaaet frem, havde den gjort det med Rette. Jeg skal ogsaa hen- vise til, at Regeringen traf sin Beslutning i et samlet Ministerium med positiv Del- tagelse af alle Partiernes Ministre, og den Gang var det konservative Folkeparti re- præsenteret i Ministeriet. Det har altsaa direkte, gennem sin Minister, virket med til Udstedelsen af det Forbud, som det nu kritiserer som ulovmedholdeligt. Dette er imidlertid kun en formel Betragtning, som karakteriserer det konservative Folkepartis Stilling, efter at det mener at have skaffet sig fuldstændig Handelfrihed.

Men lad mig komme til Sagens Realitet, Spørgsmaalet om den Bemyndigelse, Loven giver. Her er jeg saa heldig at kunne henvise bl. a. til Forhandlingerne, som førtes paa Rigsdagen, den Gang Loven blev vedtaget. Man talte da om Lovens store omfattende Betydning, om, hvor vidtgaende den var, men der var dog et Punkt, med Hensyn til hvilket der var Tvivl, om den var vidtgaende nok. Dette blev nævnt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neer- gaard). Det ærede Medlem udtalte, at det i Udvalget havde været drøftet, hvor- vidt Loven ogsaa kunde omfatte et For- hold, som vel kunde tænkes at indtræffe, nemlig dette, „at enkelte i Spekulations- øjemed søger at drage til sig meget store Beholdninger for at gemme dem og eventuelt udnytte kommende Konjunkturer til Almenvællets Skade“. Det ærede Medlem spørger videre, om Lovens Ordlyd nu ogsaa giver Midler herimod, og han henviser til, at Staten eventuelt kan overtage Varen, hvad der staar i Loven. Det var jo ogsaa en Vej, at Staten eventuelt havde overtaget alle Vinbeholdninger til Detailpris og etableret Udsalg af Vin, en Fremgangs- maade, man dog neppe kunde have ønsket fra Erhvervenes Side. Det ærede Medlem tilføjer udtrykkeligt, at „Ministeriet har for øvrigt den Opfattelse, som ogsaa deles af Udvalget, at der ogsaa uden at gaa saa vidt maa ligge det i Udtrykket „Regulering af Prisen“, at man kan gribe ind paa selve Handelsomsætningen med Hensyn til de

Kvanta, der kan sælges under eet til een Køber“. Efter Ordlyden af de Bemærkninger, som det ærede Medlem saaledes fremsatte, kunde man altsaa have sagt, at der ikke maatte sælges mere end en Cigar til hver Mand, som kom i Butikken for at købe, men efter Aanden i Udtalelserne er det klart, at Loven kan bruges til Indskriden imod Opkøb i det ene eller det andet Øjemed, der er i Strid med de Foranstalt- ninger, som Samfundet eventuelt er nødt til at træffe.

Jeg har allerede forklaret, hvorfor Forbudet var nødvendigt. Det var nød- vendigt under de Forhold, som er til Stede for Øjeblikket, da Afspærring af Indførsel finder Sted, for at ikke et frit Opkøb af Varer simpelthen skulde umuliggøre den Foranstaltning, som Lovgivningsmagten eventuelt vilde træffe. Under Forhold, hvor Afspærring ikke finder Sted, hvor der stadig finder Tilførsel Sted, kan man gaa frem paa den Maade, paa hvilken Rigsdagen ofte er gaaet frem, at man har underkastet saadanne Foranstaltninger langvarige Drøftelser, der har medført, at Befolkningen længe i Forvejen har opkøbt store Varepartier; men dette gælder dog kun for en Tid, saa kommer de nye Varer, og efter nogen Tids Forløb kommer Skatte- lovene til at virke. Saaledes er Forholdet, naar Lovene tager langt Sigt, skal være varige, men naar Forholdet er det, at der er et bestemt Kvantum, af hvilket man paa Grund af Omstændighederne ønsker at tage en Afgift, og dette Kvantum efter al Sandsynlighed ikke vil blive forøget, vil man, hvis man ikke træffer Foranstaltning af den nævnte Art, være udsat for, at Beholdningen i Løbet af ganske kort Tid er forsvundet; den eksisterer ikke, naar Loven træder i Kraft. Det er klart, at det vilde være en fuldkommen umulig Til- stand, og Loven er derfor benyttet til at hindre dette, idet Lovens Hensigt er at hindre, at nogen „hamstrer“ — saaledes er vist det populære Udtryk — Varer i Kraft af sin Kapital, sætter sig i Besid- delse af Goder, som andre, der ikke er i Besiddelse af Kapital, ikke kan skaffe sig.

Man har rettet sin Kritik mod den Bestemmelse i Lovforslaget, at Loven skal virke fra den Dag, da Lovforslaget er fremsat. Jeg har set den Paastand anført, at det skadelige ved Lovforslaget og det, man først og fremmest skulde modsætte sig, var, at Bestemmelserne skulde gælde fra den Dag, da Forslaget blev fremsat. Men dette er just nødvendigt for, at For- maalet overhovedet skal kunne naas, og